

Warszawa, dnia 2 kwietnia 2019 r.

Poz. 620

USTAWA

z dnia 15 marca 2019 r.

o zasadach prowadzenia działalności przez niektóre podmioty rynku finansowego w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej

Art. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działalności przez niektóre podmioty rynku finansowego w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864, z 2007 r. poz. 843 oraz z 2013 r. poz. 739).

Art. 2. 1. Bank zagraniczny mający siedzibę na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru może kontynuować wykonywanie umów kredytu zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy przez ten podmiot jako instytucję kredytową, prowadzącą działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, do dnia:

- 1) wygaśnięcia tych umów,
- 2) przeniesienia portfela kredytów wynikających z tych umów na rzecz banku krajowego, oddziału banku zagranicznego lub instytucji kredytowej, uprawnionych do wykonywania działalności polegającej na udzielaniu kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału banku zagranicznego,
- 4) utworzenia banku krajowego w formie spółki akcyjnej z odpowiednim stosowaniem przepisów art. 42a–42e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326)

– nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, bank zagraniczny nie może:

- 1) zawierać nowych umów kredytu;
- 2) przedłużać zawartych umów kredytu;
- 3) podwyższać kwoty środków pieniężnych udostępnianych kredytobiorcy na podstawie zawartej umowy kredytu;
- 4) dokonywać zmian umów kredytu zwiększających poziom ryzyka obciążającego bank.

3. Użyte w niniejszym artykule określenia: „bank zagraniczny”, „bank krajowy”, „umowa kredytu”, „instytucja kredytowa”, „oddział banku zagranicznego”, „oddział instytucji kredytowej” i „działalność transgraniczna” mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

Art. 3. Bank, który w dniu wejścia w życie ustawy jest stroną umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1 lub 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, która w dniu wejścia w życie ustawy jest stroną umowy, o której mowa w art. 9a ust. 1 lub 3 lub art. 9b ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 326), zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy z przedsiębiorcą zagranicznym w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 16b ustawy

z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 1a pkt 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych mającym miejsce stałego zamieszkania lub siedzibę na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, lub umowy, na podstawie której powierzone czynności są wykonywane lub będą wykonywane na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, mogą kontynuować wykonywanie tej umowy na podstawie przepisów stosowanych do takiej umowy przed dniem wejścia w życie ustawy, do dnia wygaśnięcia takiej umowy, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 4. 1. Dostawca prowadzący przed dniem wejścia w życie ustawy działalność jako unijna instytucja płatnicza, unijna instytucja pieniądza elektronicznego lub dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.¹⁾), z siedzibą na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, wykonujący w dniu wejścia w życie ustawy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze lub działalność w zakresie wydawania pieniądza elektronicznego i jego wykupu, przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta, zgodnie z art. 96 lub art. 132y ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, może prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w ramach obowiązującego przed dniem wejścia w życie ustawy zezwolenia wydanego przez właściwe organy nadzorcze lub wpisu do rejestru dokonanego przez te organy i w zakresie niezbędnym odpowiednio do wykonywania pojedynczych transakcji płatniczych, wykonywania umów ramowych lub umów o wydanie pieniądza elektronicznego, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy i obowiązujących na dzień jej wejścia w życie, do dnia:

- 1) wygaśnięcia tych umów,
 - 2) uzyskania zezwolenia lub wpisu do właściwego rejestru uprawniających odpowiednio do świadczenia usług płatniczych lub wydawania i wykupu pieniądza elektronicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Użyte w niniejszym artykule określenia: „unijna instytucja płatnicza”, „unijna instytucja pieniądza elektronicznego”, „właściwe organy nadzorcze”, „pieniądz elektroniczny”, „oddział” i „agent” mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

Art. 5. 1. Podmiot prowadzący przed dniem wejścia w życie ustawy działalność jako uczestnik lub uczestnik pośredni z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze może prowadzić działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy zezwoleń i w zakresie niezbędnym do wykonywania umów określających prawne powiązania między uczestnikami lub między niebędącym uczestnikiem podmiotem prowadzącym system a uczestnikami, związanych z uczestnictwem w systemie oraz jego funkcjonowaniem, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy i obowiązujących na dzień jej wejścia w życie, do dnia wygaśnięcia tych umów, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Użyte w niniejszym artykule określenia: „uczestnik”, „uczestnik pośredni”, „podmiot prowadzący system” i „system” mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212).

Art. 6. 1. Do wykonywania umów ubezpieczenia, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381), zawartych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie ustawy przez zakład ubezpieczeń z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wykonywania działalności ubezpieczeniowej przez zagraniczny zakład ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do dnia:

- 1) wygaśnięcia tych umów,
- 2) przeniesienia portfela ubezpieczeń na rzecz krajowego zakładu ubezpieczeń lub zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej mogącego wykonywać działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przeniesienia portfela ubezpieczeń

– nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 650, 723, 864, 1000, 1075, 1629 i 2243.

2. Do wykonywania umów ubezpieczenia, o których mowa w dziale II załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zawartych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie ustawy przez zakład ubezpieczeń z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wykonywania działalności ubezpieczeniowej przez zagraniczny zakład ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do dnia:

- 1) wygaśnięcia tych umów,
- 2) przeniesienia portfela ubezpieczeń na rzecz krajowego zakładu ubezpieczeń lub zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej mogącego wykonywać działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przeniesienia portfela ubezpieczeń

– nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, zakład ubezpieczeń nie może:

- 1) zawierać nowych umów ubezpieczenia;
- 2) przedłużać zawartych umów ubezpieczenia;
- 3) obejmować ochroną ubezpieczeniową nowych ryzyk na podstawie zawartych umów ubezpieczenia;
- 4) podwyższać sum ubezpieczenia w zawartych umowach ubezpieczenia;
- 5) dokonywać zmian umów ubezpieczenia zwiększających odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń.

4. Do przeniesienia portfela ubezpieczeń, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 218 i art. 219 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

5. Użyte w niniejszym artykule określenia „krajowy zakład ubezpieczeń” i „zagraniczny zakład ubezpieczeń” mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Art. 7. Do wykonywania działalności reasekuracyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, który przed dniem wejścia w życie ustawy wykonywał działalność reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wykonywania działalności reasekuracyjnej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 8. 1. Podmiot będący przed dniem wejścia w życie ustawy zagraniczną firmą inwestycyjną w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, 2243 i 2244) mającą siedzibę, centralę lub miejsce zamieszkania na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, może kontynuować wykonywanie zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy umów w zakresie czynności stanowiących działalność maklerską, o których mowa w art. 117 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, do dnia:

- 1) wygaśnięcia tych umów,
- 2) uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 115 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

– nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie może:

- 1) zawierać nowych umów o świadczenie usług maklerskich;
- 2) przedłużać zawartych umów o świadczenie usług maklerskich.

3. Podmiot będący przed dniem wejścia w życie ustawy zagraniczną firmą inwestycyjną w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, mającą siedzibę, centralę lub miejsce zamieszkania na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, który przed dniem wejścia w życie ustawy był członkiem lub uczestnikiem rynku regulowanego lub alternatywnego systemu obrotu, prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub korzystał z bezpośredniego dostępu elektronicznego do tych systemów obrotu instrumentami finansowymi, może kontynuować działalność w tym zakresie do dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 115 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9. 1. Fundusz inwestycyjny otwarty oraz specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty stosujący zasady i ograniczenia inwestycyjne określone dla funduszu inwestycyjnego otwartego, które w dniu wejścia w życie ustawy posiadają aktywa ulokowane w papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru lub na rynku zorganizowanym niebędącym rynkiem regulowanym w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze lub są stroną umowy mającej za przedmiot instrumenty pochodne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru lub na rynku zorganizowanym niebędącym rynkiem regulowanym w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, mogą utrzymywać te papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego w portfelu inwestycyjnym funduszu lub dokonywać lokat aktywów funduszu w takie papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego lub być stroną umów mających za przedmiot takie instrumenty pochodne lub zawierać takie umowy, pomimo niewskazania w statucie funduszu inwestycyjnego tych rynków zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 1, art. 94 ust. 1 lub art. 116a ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, 2215, 2243 i 2244), nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Zmiana statutu funduszy inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, w zakresie wskazania zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 1, art. 94 ust. 1 lub art. 116a ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi rynku zorganizowanego na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, dokonana przed upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nie wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia tej zmiany statutu.

3. Do czasu wejścia w życie zmiany statutu, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, fundusze inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego oraz umów mających za przedmiot instrumenty pochodne, o których mowa w ust. 1, stosują zasady i ograniczenia inwestycyjne określone w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz w statucie funduszu dla lokat w papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego oraz umów, których przedmiotem są instrumenty pochodne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub na rynku zorganizowanym niebędącym rynkiem regulowanym w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 10. 1. Nadzór nad podmiotami, o których mowa w art. 2–8, sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, Komisji Nadzoru Finansowego przysługują uprawnienia nadzorcze określone w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298 i 326), ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1417 i 2243) oraz w przepisach ustaw wymienionych w art. 2–8, przysługujące Komisji Nadzoru Finansowego wobec podmiotu z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. W celu niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu nieprawidłowości, w pilnych przypadkach, Komisja Nadzoru Finansowego może wobec zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, wykonującego działalność ubezpieczeniową lub reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, skorzystać z uprawnień przysługujących jej zgodnie z ustawą z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej w stosunku do krajowych zakładów ubezpieczeń lub krajowych zakładów reasekuracji w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, aby zapobiec dalszym nieprawidłowościom, z pominięciem trybu, o którym mowa w art. 214 ust. 2–4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. O zastosowanych środkach Komisja Nadzoru Finansowego informuje właściwy organ nadzorczy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru.

4. Komisja Nadzoru Finansowego w ramach czynności, o których mowa w ust. 3, może również zakazać wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności ubezpieczeniowej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, o których mowa w ust. 3.

Art. 11. 1. Podmiot prowadzący działalność na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, i podlegający nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy prowadził w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze działalność przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług, i który zamierza prowadzić działalność, zgodnie z prawem obowiązującym w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, przekazuje do Komisji Nadzoru Finansowego informację o takim zamiarze w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, przepisy odpowiednich ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, dotyczące zakresu informacji przekazywanych Komisji Nadzoru Finansowego w przypadku zamiaru prowadzenia działalności na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, nie mają zastosowania, jeżeli zakres działalności tego podmiotu, o prowadzenie której ubiega się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, nie uległ rozszerzeniu.

Art. 12. Minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, dzień wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*